

ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นภาคใต้ตอนบน

วีระ ชูรุจิพร พบ. *

ชฎาพร ชูรุจิพร คม., พบ.ม. **

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความฉลาดทางอารมณ์และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น รวมถึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

วิธีการศึกษา เป็นการวิจัยเชิงพรรณนากลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนรัฐบาลในภาคใต้ตอนบน จำนวน 1,505 คน ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม เพื่อประเมินความฉลาดทางอารมณ์และพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนา หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (correlation) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นต่อน (stepwise multiple regression analysis)

ผลการศึกษา พบนักเรียนส่วนใหญ่มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ปกติ แต่มีนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีความฉลาดทางอารมณ์ โดยรวมต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ ร้อยละ 41.8 และ 27.1 ตามลำดับ นักเรียนชายมีพฤติกรรมทางเพศในภาพรวมไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 91.5 เป็นด้านการทำกิจกรรมทางสังคมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ถึงร้อยละ 94.9 การตัดสินใจไม่เหมาะสมด้านการมีเพศสัมพันธ์ถึงร้อยละ 92.5 และวิธีคิดแก้ปัญหาที่ไม่เหมาะสมต่อผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 72.3 ขณะที่นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 63.2 เป็นพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสมด้านการทำกิจกรรมทางสังคมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ถึงร้อยละ 84 มีการตัดสินใจไม่เหมาะสมต่อการมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 68.7 และวิธีคิดแก้ปัญหาที่ไม่เหมาะสมต่อผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 83.8 ทั้งนี้พบว่าพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความฉลาดทางอารมณ์ทั้ง 9 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุป ผลการศึกษาค้างนี้สามารถใช้เป็นฐานข้อมูลในการพัฒนาแนวทางเพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นภาคใต้ตอนบนต่อไป

คำสำคัญ ความฉลาดทางอารมณ์ พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย 2550; 52(4): 450-458

* ศูนย์สุขภาพจิตที่ 11 สุราษฎร์ธานี กรมสุขภาพจิต

** ศูนย์อนามัยที่ 11 นครศรีธรรมราช กรมอนามัย

Relation Between Emotional Quotient and Sexual Behavior of Adolescence in The Upper South of Thailand

*Weera Churujiporn, M.D.**

*Chadaporn Churujiporn, M.Ed., M.P.A. ***

Abstract

Objective: To evaluate the emotional quotient and sexual behaviors and to study the relation between the emotional quotient and sexual behaviors.

Methods: Descriptive study was conducted. The samples were students in mathayom suksa 2 from public high schools in upper south of Thailand. The 1,505 students were selected by stratified sampling. The research instruments were emotional quotient and sexual behavior evaluational questionnaires. Data were analyzed by percentage, mean, correlations and stepwise multiple regression analysis.

Results: Most of the sample had over all emotional quotients in normal range but 41.8% of male students and 27.1% of female students scored lower than norm. For the male students, 91.5% had over all inappropriate sexual behavior which can be categorized into : high risk of sexual involvement social activities (94.9%), inappropriate judgement about sexual acts (92.5%) and inappropriate judgement in solving impacts from sexual relation (72.3%). For the female students, 63.2% had inappropriate overall sexual behaviors, 84.0% had high risk of sexual involvement social activities, 68.7% had inappropriate judgement about sexual relations and 43.8% had inappropriate judgement in solving impacts from sexual relations. There are significant relationship between emotional quotient and sexual behaviors.

Conclusion: The results of this study could be applicable as preliminary data to develop model for prevention of adolescence sexual behaviors in upper south of Thailand.

Key words : emotional quotient, adolescence sexual behaviors.

J Psychiatr Assoc Thailand 2007; 52(4): 450-458

* Mental Health Center 11, Mental Health Department.

** Health Promotion Center 11, Health Department.

บทนำ

วัยรุ่นเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลง และเป็นช่วงสำคัญของชีวิต เป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ ล้วนเป็นผลมาจากการเติบโตและพัฒนาการ อันมีผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น โดยวัยรุ่นจะเรียนรู้และรับรู้ทุกสิ่งรอบๆ ตัวและนำไปปฏิบัติ จึงมีโอกาสเกิดค่านิยมและพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากยังขาดประสบการณ์ชีวิต การพัฒนาความคิด สติปัญญา ยังไม่ดีพอที่จะเข้าใจผลเสียของพฤติกรรมที่จะเกิดขึ้นทั้งในด้านสุขภาพร่างกาย จิตใจ และสังคม¹ ประกอบกับ Goleman D² ให้ทัศนะว่าปัจจัยส่วนบุคคลอาจสัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์เนื่องจากความฉลาดทางอารมณ์เป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่แสดงถึงการตระหนักรู้ในอารมณ์ สามารถจัดการอารมณ์และควบคุมตนเองได้สอดคล้องกับเทอดศักดิ์ เดชคง³ ที่ว่าวัยรุ่นหากมีความฉลาดทางอารมณ์ดีจะจัดการกับความขัดแย้งทางอารมณ์ของตนเองได้รู้จักการข่มอารมณ์และระบายนอกอย่างเหมาะสม สามารถแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์

เมื่อพิจารณาพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ตอนบน (สุราษฎร์ธานี ชุมพร ระนอง กระบี่ พังงา และภูเก็ต) พบมีประชากรวัยรุ่นถึงร้อยละ 16.02 ของประชากรทั้งหมด⁴ ประกอบกับทั้ง 6 จังหวัดล้วนเป็นแหล่งท่องเที่ยวนานาชาติ มีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูง มีการสื่อสาร การคมนาคมสะดวกรวดเร็ว มีการเคลื่อนย้ายถิ่นของประชากรจากถิ่นอื่นเข้ามาประกอบอาชีพ มีสถานเริงรมย์ โรงแรม ฯลฯ ซึ่งอาจเป็นปัจจัยยั่วยุให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม

ผู้วิจัย จึงได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคใต้ตอนบน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์ความฉลาดทางอารมณ์และ

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น รวมถึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นเพื่อนำผลวิจัยไปใช้เป็นฐานข้อมูลในการพัฒนารูปแบบหรือแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นภาคใต้ตอนบนต่อไป

วัตถุประสงค์และวิธีการ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนรัฐบาลในภาคใต้ตอนบน จำนวน 1,505 คน ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified sampling) เก็บข้อมูลด้วยการส่งแบบสอบถามให้ตอบและเก็บกลับทันที เครื่องมือคือ แบบสอบถามเพื่อประเมินความฉลาด ทางอารมณ์และพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นไทย ซึ่งประกอบด้วย 4 ส่วนสำคัญ มีจำนวนข้อคำถาม รวม 102 ข้อ ซึ่งคณะผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นเอง ในส่วนที่ 1-3 ดังนี้ คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล/ครอบครัว จำนวน 20 ข้อ ส่วนที่ 2 แบบวัดพฤติกรรมทางเพศเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ ส่วนที่ 3 แบบประเมินพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์เป็นแบบประมาณค่าชนิด likert scale 4 อันดับมีค่าความเที่ยง 0.75 สำหรับส่วนที่ 4 เป็นแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์เด็กอายุ 12-17 ปี ของกรมสุขภาพจิต จำนวน 52 ข้อ เครื่องมือผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ 20 คน และหาค่าความสอดคล้องของเนื้อหา มีค่าความเที่ยง 0.87 วิเคราะห์ทางสถิติใช้หาร้อยละค่าเฉลี่ย (\bar{X}) หาค่าความสัมพันธ์ ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมทางเพศโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (correlation) และหาตัวแปรที่ทำนายพฤติกรรมทางเพศด้วยการวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression analysis)

ผลการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนหญิง ร้อยละ 55.7 เป็นนักเรียนชาย ร้อยละ 44.3 อาศัยอยู่กับพ่อแม่ ร้อยละ 50.6 ทั้งนี้พบว่านักเรียน มีผลการเรียนเกรดเฉลี่ย ระหว่าง 2.50-3.49 ร้อยละ 47.6 ศึกษาโรงเรียนในเขตอำเภอเมืองร้อยละ 49.4 อำเภออื่นๆ ร้อยละ 50.6 พฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่อาจนำไปสู่การมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ในนักเรียนชาย พบดื่มสุราหรือเบียร์ ร้อยละ 20.2 นักเรียนหญิงพบร้อยละ 11.5 นักเรียนชายอ่านหนังสือโป๊ ร้อยละ 28.3 นักเรียนหญิงพบร้อยละ 11.2 นักเรียนชายดูวีซีดีโป๊ร้อยละ

43.2 นักเรียนหญิงพบร้อยละ 14.6 นักเรียนชายเล่นเว็บไซต์โป๊ ร้อยละ 23.2 นักเรียนหญิงพบร้อยละ 4.8 นักเรียนชายโทรศัพท์คุยเรื่องเพศ ร้อยละ 10.5 ในนักเรียนหญิงพบร้อยละ 6.8

ความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมของกลุ่มตัวอย่าง พบกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทั้งหญิงและชายมีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม (9 ด้าน) อยู่ในเกณฑ์ปกติ แต่ที่น่าสนใจ คือ พบนักเรียนชายมีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ ร้อยละ 41.8 และนักเรียนหญิงมีความฉลาดทางอารมณ์ โดยรวมต่ำกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 27.1 (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม และจำแนกด้านดี เก่ง สุข ของกลุ่มตัวอย่าง

ความฉลาดทางอารมณ์	ชาย (667 คน = 44.3%)						หญิง (838 คน = 55.7%)					
	ต่ำกว่าปกติ		ปกติ		สูงกว่าปกติ		ต่ำกว่าปกติ		ปกติ		สูงกว่าปกติ	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
รวม	279	41.8	341	51.1	47	7.0	227	27.1	514	61.3	97	11.6
ด้านดี	222	33.3	374	56.1	71	10.6	137	16.3	526	62.8	175	20.9
ด้านเก่ง	144	21.6	463	69.4	60	9.0	143	17.1	587	70.0	108	12.9
ด้านสุข	136	20.4	389	58.3	142	21.3	122	14.6	473	56.4	243	29.0

พฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง พบว่านักเรียนชาย คิดเป็นร้อยละ 91.5 มีพฤติกรรมทางเพศในภาพรวมไม่เหมาะสม โดยมีพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสมมากที่สุดในการดำเนินการทำกิจกรรมทางสังคมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ถึงร้อยละ 94.9 อาทิ เที่ยวกลางคืนกับเพื่อน และอาจดื่มของมึนเมา สำหรับการเที่ยวค้างคืนต่างจังหวัดกับคูรัก ส่วนใหญ่ตัดสินใจไปเพราะต้องการได้ใกล้ชิดกับคูรักขณะเดียวกันนักเรียนชายมีการตัดสินใจไม่เหมาะสมในประเด็นการมีเพศสัมพันธ์

โดยตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์หากเกิดความพึงพอใจทั้งสองฝ่าย รวมถึงการมีเพศสัมพันธ์ตาม แฟชั่น เห็นเพื่อนมีก็อยากมีบ้าง ที่น่าเป็นห่วงคือ การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย และเมื่อเกิดปัญหาจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร นักเรียนชายมีวิธีการแก้ปัญหาในลักษณะที่ไม่เหมาะสมด้วยการปรึกษาเพื่อนรวมถึงการซื้อยาขับเลือดตามร้านขายยา พบร้อยละ 72.3 สำหรับการแต่งกาย การใช้สื่อต่างๆ รวมถึง อินเทอร์เน็ต พบนักเรียนชาย ร้อยละ 72.3 เลือกที่จะแต่งกายตาม

แพชั่น ตามความพอใจของตนเอง มีการใช้สื่อลามก รวมถึงอินเทอร์เน็ตเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ เป็นต้น (ตารางที่ 2)

สำหรับนักเรียนหญิงที่มีพฤติกรรมทางเพศในภาพรวมไม่เหมาะสมพบร้อยละ 63.2 โดยนักเรียนหญิงมีความเข้าใจไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่ ร้อยละ 91.5 โดยเข้าใจผิดคิดว่าความสำเร็จความใคร่เป็นเรื่องน่าอาย รองลงมาพบพฤติกรรมไม่เหมาะสมด้านการทำกิจกรรมทางสังคมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์พบร้อยละ 84 เฉพาะอย่างยิ่งเมื่อศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนกับเพื่อน พบว่าส่วนใหญ่ตัดสินใจไป

และหากเพื่อนชวนให้ดื่มของมึนเมาก็จะดื่ม เพราะอยากลอง และเมื่อศึกษาการทำกิจกรรมของกลุ่มเพื่อนสนิทพบว่าชอบเที่ยว ชอบแต่งตัวตามแฟชั่น ชอบรุ่นพี่ก็รุ่นน้อง นอกจากนี้นักเรียนหญิงมีการตัดสินใจโดยรวมไม่เหมาะสมด้านการมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 68.7 โดยตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์เมื่อเกิดความพึงพอใจทั้งสองฝ่ายและเพื่อต้องการพิสูจน์ว่าเป็นรักแท้ และเมื่อเกิดปัญหาจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมีวิธีการจัดการกับปัญหาในลักษณะที่ไม่เหมาะสมพบร้อยละ 43.8 ด้วยการปรึกษาคุณครูหรือปรึกษา เพื่อน รวมถึงรับประทานยาขับเลือด เป็นต้น (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียนชายและหญิงที่มีพฤติกรรมทางเพศเหมาะสมและไม่เหมาะสม

พฤติกรรมทางเพศ	ชาย (667 คน)				หญิง (838 คน)			
	เหมาะสม		ไม่เหมาะสม*		เหมาะสม		ไม่เหมาะสม*	
	n	%	n	%	n	%	n	%
1. การมีเพศสัมพันธ์	50	7.5	617	92.5	262	31.3	576	68.7
2. สื่อ อุปกรณ์ การแต่งกาย	185	27.7	482	72.3	507	60.5	331	39.5
3. กิจกรรมทางสังคม	34	5.1	633	94.9	134	16.0	704	84.0
4. ผลและผลกระทบของการมีเพศสัมพันธ์	185	27.7	482	72.3	471	56.2	367	43.8
5. การเบี่ยงเบนทางเพศ	348	52.2	319	47.8	653	77.9	185	22.1
6. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง	341	51.1	326	48.9	71	8.5	767	91.5
พฤติกรรมทางเพศโดยรวม	57	8.5	610	91.5	308	36.8	530	63.2

*หมายเหตุ พฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสมใช้เกณฑ์คะแนนน้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความฉลาดทางอารมณ์ทุกองค์ประกอบ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ = .31 (p<.05) (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง

	เพศ	ควบคุมตนเอง	เห็นใจผู้อื่น	รับผิดชอบ	มีแรงจูงใจ	ตัดสินใจแก้ปัญหา	สัมพันธ์ภาพ	ภูมิใจตนเอง	พอใจชีวิต	สุขสงบทางใจ	พฤติกรรมทางเพศ
เพศ	1.000	.084	.190	.265	.062	-.036	.142	.079	.146	.045	.416
ควบคุมตนเอง		1.0	.351	.406	.351	.352	.283	.275	.325	.381	.278
เห็นใจผู้อื่น			1.000	.487	.321	.249	.330	.227	.368	.315	.295
รับผิดชอบ				1.000	.425	.342	.412	.336	.487	.387	.395
มีแรงจูงใจ					1.000	.399	.394	.498	.482	.477	.267
ตัดสินใจแก้ปัญหา						1.000	.245	.395	.250	.414	.257
สัมพันธ์ภาพ							1.000	.416	.483	.417	.193
ภูมิใจตนเอง								1.000	.421	.389	.236
พอใจชีวิต									1.000	.512	.283
สุขสงบทางใจ										1.000	.276
พฤติกรรมทางเพศ											1.000

หมายเหตุ p <.001

ปัจจัยที่ร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความรับผิดชอบ การตัดสินใจแก้ปัญหา ความสุขสงบทางใจ การควบคุมตนเอง การเห็นใจผู้อื่น การมีสัมพันธ์ภาพ

กับผู้อื่น และแรงจูงใจ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนได้ร้อยละ 31.5 โดยมีรูปแบบการทำนายที่ดีที่สุด ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์ที่ร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง

	R	R2	B	Beta	t	p
1. เพศ	.416	.173	2.839	.361	16.008	.000
2. ความรับผิดชอบ	.510	.260	.217	.158	5.622	.000
3. การตัดสินใจแก้ปัญหา	.540	.292	.190	.125	5.004	.000
4. ความสุขสงบทางใจ	.550	.302	.128	.095	3.531	.000
5. การควบคุมตนเอง	.555	.308	.119	.077	3.085	.002
6. เห็นใจผู้อื่น	.558	.311	.099	.062	2.448	.014
7. การมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น	.559	.313	-.088	-.059	-2.324	.020
8. มีแรงจูงใจ	.561	.315	.083	.058	2.179	.029
ค่าคงที่			-4.099		-5.061	.000

หมายเหตุ $Y = 2.839x_1 + .217x_2 + .190x_3 + .128x_4 + .119x_5 + .099x_6 - .088x_7 + .083x_8 - 4.099x_9$

เมื่อ y = พฤติกรรมทางเพศ

เมื่อ x_4 = ความสุขสงบทางใจ

เมื่อ x_7 = สัมพันธภาพ

เมื่อ x_1 = เพศหญิง

เมื่อ x_5 = การควบคุมตนเอง

เมื่อ x_8 = แรงจูงใจ

เมื่อ x_2 = ความรับผิดชอบ

เมื่อ x_6 = การเห็นใจผู้อื่น

เมื่อ x_9 = ค่าคงที่

เมื่อ x_3 = การตัดสินใจแก้ปัญหา

วิจารณ์

แม้ผลการวิจัยจะพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ปกติ แต่พบว่ามีนักเรียนชายถึงร้อยละ 41.8 และนักเรียนหญิงร้อยละ 27.1 มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ กรมสุขภาพจิต⁵ อธิบายว่าคนจะมีความฉลาดทางอารมณ์สูงหรือต่ำนั้นขึ้นอยู่กับพันธุกรรม พื้นฐานทางอารมณ์ สภาพแวดล้อม และที่สำคัญคือ การเลี้ยงดู สอดคล้องกับการศึกษาของวินด์ ศรีศักดิ์⁶ ที่พบว่าการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับวุฒิภาวะทางอารมณ์ ขณะที่อัชจรา สุขารมณ⁷ และ วีระวัฒน์ บัณฑิตามัย⁸ พบว่าบิดามารดาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์ โดยบิดามารดาที่อบรมเลี้ยงดูบุตรด้วยความรักความอบอุ่น

มีบรรยากาศที่เป็นประชาธิปไตย และเป็นแบบอย่างที่ดี จะเสริมสร้างให้บุตรมีความฉลาดทางอารมณ์ที่ดี

การที่นักเรียนชายร้อยละ 91.5 และ นักเรียนหญิงร้อยละ 63.2 มีพฤติกรรมทางเพศในภาพรวมออกมาในลักษณะไม่เหมาะสม สอดคล้องกับทฤษฎีระบบเพศสัมพันธ์ของ Abramson อ้างถึงในศรีภัทรา จาริวงค์⁹ ที่ว่าการแสดงออกทางเพศจะถูกควบคุมโดยโครงสร้างทางสติปัญญา อันเป็นผลมาจากการสะสมประสบการณ์ในอดีต ซึ่งได้แก่การเลี้ยงดูของบิดามารดา การเรียนรู้จากบรรทัดฐานทางสังคมจากเพื่อน จากสื่อต่างๆ จะส่งผลอยู่ในตัวของวัยรุ่นและพัฒนาเป็นบุคลิกภาพส่วนตัว ซึ่งจะส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมต่างๆ รวมทั้งพฤติกรรมทางเพศด้วย เมื่อวัยรุ่นได้รับสิ่งกระตุ้นในเรื่องเพศ¹⁰⁻¹² ได้แก่ การดูโทรทัศน์ วีดิทัศน์ ที่มีภาพ

การแต่งกายยั่วยุอารมณ์เพศ การกอดจูบ การร่วมเพศ และการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการตีมีสุรา สถานะทางสังคม บรรยากาศที่เป็นใจ สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่ส่งผลให้วัยรุ่นมีการแสดงออกทางเพศได้ อาจจะเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ที่วัยรุ่นเข้าไปมีส่วนร่วม ซึ่งผลจากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างบางส่วนได้รับการส่งเสริมประสบการณ์ที่กระตุ้นอารมณ์ เช่น การดูวีซีดีโป๊ อ่านหนังสือโป๊ ดูเว็บไซต์โป๊ เคยตีมีสุราเปียร์ ปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งผลให้วัยรุ่นดังกล่าวมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้

พฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความฉลาดทางอารมณ์ ซึ่งศรีเรือน แก้วกังวาล¹³ พบว่าวัยรุ่นที่มีการเจริญเติบโตด้านวุฒิภาวะทางกาย แต่ไม่เจริญเติบโตด้านวุฒิภาวะทางอารมณ์ อาจก่อให้เกิดปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ สอดคล้องกับการศึกษาของจันทร์ทิตา พุกพานานนท์¹ พบว่าวัยรุ่นที่มีความคิดเจริญสุ่ววุฒิภาวะ มักมีความคิดเป็นเหตุเป็นผลสามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ ขณะที่ เทอดศักดิ์ เดชคง³ และวีระวัฒน์ ปันนิตมัย⁹ ให้ทัศนะสอดคล้องกันว่าเด็กที่มีความฉลาดทางอารมณ์ในระดับต่ำ เมื่ออยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เสี่ยง อาจไม่สามารถคิดพิจารณาไตร่ตรองผลดีผลเสีย ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ แต่หากวัยรุ่นมีความฉลาดทางอารมณ์ดี จะจัดการกับความขัดแย้งทางอารมณ์ของตนได้ รู้จักการระงับอารมณ์ แก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และสามารถหลีกเลี่ยงหรือจัดการกับอารมณ์เพศของตนได้อย่างเหมาะสม ปลอดภัย ไม่กระทำพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม

สรุป

ผลการศึกษาพบกลุ่มตัวอย่างทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีพฤติกรรมทางเพศในภาพรวมไม่เหมาะสม โดยมีการทำกิจกรรมหรือการปฏิบัติหลายประการค่อนข้างเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย

อันควร สำหรับการศึกษาคความฉลาดทางอารมณ์ พบนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ ร้อยละ 41.8 และ 27.1 ตามลำดับ ทั้งนี้ นักเรียนชายมีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติในด้านการเห็นใจผู้อื่น ด้านความรับผิดชอบ ด้านการมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น ด้านความพึงพอใจในชีวิต ด้านความสุขสงบทางใจ และด้านการตัดสินใจแก้ปัญหา ส่วนนักเรียนหญิงมีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติในด้านการตัดสินใจแก้ปัญหา ด้านการเห็นใจผู้อื่น และด้านความพึงพอใจในชีวิต

การศึกษาคความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าหากนักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในเกณฑ์ดี การแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนจะเป็นไปในลักษณะที่เหมาะสมมากขึ้นด้วย จึงจำเป็นที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเยาวชนวัยรุ่นควรตระหนักและให้ความสำคัญอย่างจริงจังกับการเสริมสร้างพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ เฉพาะอย่างยิ่งหากด้านใดที่พบว่ายังพร่องอยู่ ควรเน้นเสริมเพิ่มเติมให้สมบูรณ์ ซึ่งหากเยาวชนวัยรุ่นมีความฉลาดทางอารมณ์สมบูรณ์ในทุกด้าน ก็จะทำให้วัยรุ่นเจริญเติบโตสุ่ววุฒิภาวะทางอารมณ์ที่ดี จะช่วยป้องกันปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่นได้

ผลจากการศึกษาคครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำไปบูรณาการและพัฒนาเป็นโปรแกรมการส่งเสริมค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมในวัยรุ่นภาคใต้ โดยประยุกต์ใช้เพลงภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคใต้ร่วมกับการเรียนการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ควบคู่กับการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์โดยเน้นเสริมด้านที่พบว่ายังต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ ซึ่งหากการทดลองโปรแกรมดังกล่าวได้ผล จะเป็นประโยชน์ต่อการขยายผลนำไปใช้เพื่อส่งเสริมค่านิยม

และพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมแก่วัยรุ่นในโรงเรียน
มัธยมศึกษาของภาคใต้ต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณกรมสุขภาพจิต ที่สนับสนุนงบประมาณ
การวิจัย และศาสตราจารย์บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์
แห่งมหาวิทยาลัยบูรพา ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ
รวมทั้งขอขอบคุณนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความ
ร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้การศึกษาสำเร็จลุล่วงได้ดี

เอกสารอ้างอิง

1. จันทิพิทา พุกษานานนท์. พฤติกรรมเสี่ยงใน
วัยรุ่น.สงขลานครินทร์เวชสาร 2537; 12:41-3.
2. Goleman D. Emotional intelligence : Why it can
matter more than IQ. Newyork : Bantam Book ;
1995.
3. เทิดศักดิ์ เดชคง. จากความฉลาดทางอารมณ์สู่สติ
และปัญญา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มติชน ; 2542.
4. ข้อมูลประชากรกลางปี 2547 กรมการปกครอง
กระทรวงมหาดไทย [Online].Available from:[http://
www.dopa.go.th/cgi-bin/tstat.sh?level](http://www.dopa.go.th/cgi-bin/tstat.sh?level).
5. กรมสุขภาพจิต. คู่มือความฉลาดทางอารมณ์.
กรุงเทพฯ : กรมสุขภาพจิต ; 2545.
6. วินัส ศรีศักดิ์ดา. พฤติกรรมครอบครัวที่สัมพันธ์กับ
วุฒิภาวะทางอารมณ์ของวัยรุ่นในศูนย์บำบัดยา
เสพติดภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ [วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต].เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ; 2545.
7. อัจฉรา สุขารมณ. บทบาทของพ่อแม่ในการพัฒนา
EQ ในเด็ก. วารสารจิตวิทยาคลินิก 2543; 31:32-5.
8. วีระวัฒน์ ปันนิตามัย.เชาว์อารมณ์ (EQ) ดั้ง
ชีวัด ความสุขและความสำเร็จในชีวิต. กรุงเทพฯ:
เอ็กซ์เปอร์เน็ท ; 2542.
9. ศรีภัทรา จาริยวงศ์. ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อ
พฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่ทำงานในโรงงาน
อุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา [วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต].กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล ; 2539.
10. อนงค์ ชีระพันธ์. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม
ทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
กรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น[วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต].ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น ; 2544
11. วันทนีย์ วาสิกะลิน. ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของ
มนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2526.
12. พนม เกตุมาน. สุขใจกับวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
แปลนพิบลีซซิง ; 2535.
13. ศรีเรื่อน แก้วกั้งวาล. จิตวิทยาพัฒนาการชีวิต
ทุกช่วงวัย.พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ; 2540.